

BOHOSLUŽBY 1. 11. 2020 (Dvacátá první neděle po svaté Trojice)

OTEVŘENÍ

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

POZDRAV

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Amen.

VSTUPNÍ SLOVO

Díl můj *že jsi ty* Hospodine, říkám, ostříhaje výmluvnosti tvé. Modlívám se milosti tvé v celém srdci, *říkaje*; Smiluj se nade mnou, podlé slova svého. Rozvážil sem na mysli cesty své, a obrátil jsem nohy své k tvým svědectvím. Pospíchámť, a neodkládám ostříhati rozkazů tvých. *A ačkoli* rota bezbožníků zloupila mne: *ale já* na Zákon tvůj se nezapomínám. O půlnoci vstávám, abych tě oslavoval v soudech spravedlnosti tvé. Účastník sem všech, kteříž se bojí tebe, a těch, kteříž ostříhají přikázání tvých. Milosrdenství tvého, Hospodine, plná jest země: ustanovením svým vyuč mne. Amen. (Žalm 119,57-64; Bible kralická šestidílná)

Milí bratři, milé sestry a milé děti, vítám vás na těchto službách Božích, ve dvacátou první neděli po svaté Trojici.

VSTUPNÍ PÍSEŇ

211 – Aj, slunce skvoucí, mocné nad nocí

VSTUPNÍ MODLITBA

Děkuji ti, můj nebeský Otče, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, že jsi mne tuto noc zachoval od všeho zla a nebezpečí, a prosím tě, abys mne také tohoto dne zachoval od hříchu a všeho zla, aby všechny mé činy a život se mohly líbit tobě. Do tvých rukou se odevzdávám, s tělem, duší i se vším, co mám. Ať tvůj svatý anděl je stále se mnou, aby zlý nepřítel neměl moc nade mnou. Amen. (Modlitba Martina Luthera)

SLUŽBA SLOVA

PRVNÍ ČTENÍ

Jeremjáš 31,31-34

PÍSEŇ

636 – Z tvé ruky, Pane můj

DRUHÉ ČTENÍ

Evangelium podle Matouše 9,16-17

KÁZÁNÍ

Evangelium podle Matouše 9,16-17

Milí bratři a milé sestry,

každý rok si koncem října a začátkem listopadu připomínáme několik svátku: vznik Československé republiky, Den reformace, svátek všech svatých, památka zesnulých (dušičky), Halloween. Většině lidí tyto různé svátky nevadí, ale o Dni reformace zpravidla nemají ani tušení. Ale právě reformace ovlivnila dějiny naší křesťanské Evropy.

V sobotu bylo 31. října. Tento den se v řadě evropských církví považuje za „narozeniny“ reformace. Podle tradice prý v tento den roku 1517 zveřejnil Martin Luther svých 95 tezí proti prodávání odpustků, které vyvěsil na dveře chrámu ve Wittenbergu. Takto se to tradičně uvádí, přestože existuje názor, že to mohlo být také jinak. Není ale pravda, že by reformace začala až s Martinem Lutherem. Reformace má svůj počátek minimálně o 100 let dříve u Mistra Jana Husa, který se stal nejen reformátorem, ale také mučedníkem. Reformace byla snaha o návrat k původní nepokřivené podobě církve, návrat ke kořenům, návrat k základům. Kromě Martina Luthera a Jana Husa můžeme zmínit ještě další významné reformátory: anglického Jana Viklefa, švýcarské reformátory Jana Kalvína a Ulricha Zwingliho nebo německého Philippa Melanchtona.

Podívejme se blíže na Den reformace. Dnes o tomto svátku u nás ví jen málokdo. V některých protestantských zemích Německa je to státem uznaný svátek. Na pracovním kalendáři se ale nic nemění, protože se Den reformace slaví vždy v poslední neděli v říjnu. Připomínat si tento den má smysl, protože připomíná důležité duchovní dědictví. Vzhledem k tomu, že se jedná o duchovní dědictví nejen německé, ale evropské, měli bychom o tomto svátku také něco vědět. Je to také naše dědictví, přestože si Češi mohou říkat, že první reformní hnutí začalo již o sto let dříve v Praze.

Událost, ke které se svátek vztahuje, se stala 31. října 1517. V tento den katolický kněz a profesor teologie Martin Luther údajně přibil na dveře kostela ve Wittenberku listinu s 95 články odsuzujícími prodávání odpustků. Nemohl se smířit s tehdejší učením a praxí své církve. V Římě byla tehdy rozestavěna bazilika svatého Petra. Papež potřeboval další a další peníze na dokončení ambiciózního projektu. Potřeboval hodně peněz, a tak byl zvolen stejný způsob, jako před sto lety za Jana Husa, totiž prodej odpustků.

Martin Luther, stejně jako předtím Jan Hus, s tímto učením a praxí nesouhlasil. Nenašel pro ně v Bibli žádnou oporu. Četl dopisy apoštola Pavla, a tam bylo jasně napsáno, že Pán Bůh odpouští z milosti. Odpuštění si nelze ani koupit, ani zasloužit, je to dar pouhé milosti, který člověk může přijmout jedině vírou.

Z Německa se reformace šířila na sever do Skandinávie, do Anglie a do dalších zemích. Řím reformní hnutí tehdy odmítl, a tak se Evropa rozdělila. Rozdělila se bolestně a na dlouho. Od té doby uplynulo více než půl tisíciletí. Protestantské církve vzešlé z reformace za tuto dobu prošly složitým vývojem. V dalších duchovních proudech se tyto církve dále štěpily a jindy zase sbližovaly. Co by jim však z odkazu reformace mělo zůstat společné, je vědomí, že potřebují být znovu a znovu obnovovány vnitřní reformou. To bylo heslo Martina Luthera, které přijal od svatého Augustina: církev se má stále reformovat.

Křesťanství není uzavřený systém, který by byl poplatný té, či oné době, té, či oné tradici. Již izraelští proroci mluvili o svobodě od tradice. V prvním biblickém čtení jsme četli u proroka Jeremjáše: uzavřu s lidmi novou smlouvu, jinou, než je ta Mojžíšova. Bude to smlouva napsaná ne na deskách, ale v srdcích. Bůh je živým Bohem, který s námi komunikuje vždy znovu a znovu. Křesťanství je cesta různými krajinami, různým podnebím, mezi různými lidmi. Cesta, na níž je neměnný cíl, ke kterému se blížíme, který máme před očima, totiž Ježíš Kristus.

Ježíš navazuje na proroky a přináší nový typ víry, která se neopírá o žádné posvátné vnější znaky, o žádný zvláštní posvátný jazyk, o žádnou sumu předpisů a zákazů, ale o vztah. O vztah k Pánu Bohu a k bližním. A vztah nikdy není strnulý, má-li to být skutečný vztah. Vztah je vždy nové vztahování se, nová komunikace, nové hledání.

Ježíš to říká obrazem o nových záplatách a mladém víně. Nově se utvářející víra, nový vztah je neslučitelný s tradičními formami. Každý nový den přináší novou formu, nový výraz, nové výzvy a nové požadavky. Apoštol Pavel to ještě dotváří, když ranou církev odtrhne od židovského tradice.

Reformace má mnoho společného s druhým výročím, které si ještě připomeneme, totiž s 28. říjnem, vznikem Československé republiky. Vznik Československa by bylo možno považovat za historický omyl, za slepou cestu drobení Evropy do malých států, za cestu, která neměla dlouhého trvání. V roce 1918 nešlo ale o omyl, ale o vědomý počátek budování demokratického státního útvaru, založeného na ideálech svobodné demokratické společnosti.

Tyto ideály, to nejsou plody jen nějakého nápadu. Jsou to plody, které uzrály na stromě stále se reformující víry. Tato víra vytvořila myšlenku parlamentní demokracie, právního státu, hospodářské svobody, lidských práv a sociální solidarity. Demokracie, to není strnulý systém politických, právních a hospodářských institucí, demokracie je stálý proces, je to určitá kultura, kultura lidských vztahů. O tuto kulturu je třeba pečovat, nemá-li demokracie ustrnout na prázdné formě bez obsahu. Tomáš Garrigue Masaryk to vyjádřil slovy: „Tož demokracii bychom už měli, teď ještě nějaké ty demokraty.“

Československo nebylo dokonalým státem. A přeci to byl stát, vědomě postavený na tom nejlepším, co přinesl duchovní vývoj křesťanské civilizace. A právě na tento vývoj můžeme navazovat, rozvíjet ho a kultivovat. Cesta víry stejně jako cesta utváření společnosti není nikdy hotová, vždy znovu a znovu se tvoří, je to cesta, je to vývoj, je to hledání. A stejně tak jako víra, i život společnosti potřebuje stálou reformu, neustálé hledání, zápas toho nového a lepšího s tím strnulým a nehybným. Připomenutí si ideálů 28. října je věcí také křesťanů a vzpomínka na Martina Luthera se týká také nekřesťanské společnosti.

V biblické době život společnosti splýval s životem víry. My jsme dopustili stav, kdy se zdá, jakoby šlo o dvě na sobě nezávislé skutečnosti. Ono se to opravdu jen zdá, protože právě stav ducha té či oné společnosti vytváří posléze společenský útvar, který je buď postaven na základě biblické svobody, či na nekřesťanském nevolnictví. Duchovní život a stav společnosti se vždy odrazí v tom, jaká ta společnost je. Amen.

PÍSEŇ PO KÁZÁNÍ

189A – Hrad přepevný jest Pán Bůh náš

SBOROVÁ OZNÁMENÍ A OHLÁŠENÍ

V současné době se bohoslužby ve Sborovém době Jana Roha nekonají. Máte-li zájem o návštěvu faráře, kontaktujte faráře (mobil: 604 738 567).

Online bohoslužby najdete na webové stránce: <https://www.e-cirkev.cz/clanek/6613-On-line-vysilani-bohosluzeb-Ceskobratske-cirkve-evangelicke/index.htm>.

Můžete si objednávat Evangelický kalendář 2021, Na každý den 2021, Hesla Jednoty bratrské 2021, Denní čtení 2021.

Můžete si objednávat nástěnný kalendář ČCE.

Můžete si objednávat různé výrobky z Diakonie Rolníčka ze Soběslavi. Bližší informace na:

<https://www.eshop.rolnicka.cz/>.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Můj Pane Ježíši, chtěl jsem vést spořádaný, bezúhonný život, a přece jsem si vědom, že si nezasloužím nic než odsouzení. Mou útěchou je, že jsi ty za mne umřel a zkroutil mě krví ze svých svatých ran. Vždyť jsem ve tvé jméno pokřtěn. Uslyšel jsem tvé slovo, jímž jsi mě povolal. Zaslíbil jsi mi milost a život. Dáváš mi odvahu k víře. Chci se na tvé slovo spolehnout. Nemusím bezradně, úzkostně a zoufale očekávat, jaký soud nade mnou Bůh v nebesích vynese. O mém životě je rozhodnuto rozsudkem milosti, jemuž dal Bůh přednost před rozsudkem spravedlnosti: Kdo věří v Božího Syna, ten má život věčný. Amen (Modlitba Martina Luthera)

MODLITBA PÁNĚ

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Z Á V Ě Ř E Č N Á Č Á S T

POSLÁNÍ

A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy ,opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obuti k pohotovému službě evangelium pokoje' a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také ,přilbu spasení' a ,meč Ducha, jímž je slovo Boží'. Amen. (List Efezským 6,10-17)

POŽEHNÁNÍ

Hospodin strážce tvůj, Hospodin zastínění tvé tobě po pravici. Nebudeť bít na tě slunce ve dne, ani měsíc v noci. Hospodin tě ostříhati bude ode všeho zlého, ostříhati bude duše tvé. Hospodin ostříhati tě bude, když vycházeti i vcházeti budeš, od tohoto času až na věky. Amen. (Žalm 121,5-8 K)

ZÁVĚREČNÁ PÍSEŇ

419 – Mocný Bože, při Kristovu